

Jeg beklager meget, at Travlhed som Følge af Kongressen har hindret mig i at sende denne Resolution tidligere.

Forbindtligst
Charles W. Drysdale,
Sekretær.

Kvinderne og Grundlovs-ændringen.

Det har været lidet opbyggeligt at være Vidne til den ligegyldige Modtagelse og Behandling, der er bleven Forslaget om Kvindernes politiske Valgret til Del

Hvis Rigsdagsmændene troede paa, at den menige Vælger virkelig kan gøre sin Indflydelse gældende, saa vilde de alt efter deres Stilling til Sagen have udtalt deres Forhaabninger eller Bekymringer i Anledning af, at Vælgernes Antal ikke blot forøges til det dobbelte, men ogsaa suppleres med et helt nyt Element.

Men i rigtig Erkendelse af den menige Vælgers ringe Indflydelse har man uden større Skrupler kunnet vise sig retsfærdig og ædelmodig overfor Kvinderne. Man har støttet paa, at Kvinderne ligesom Mændene vil melde sig ind i Partierne. Her vil de blive »politisk modne« og forstaa, at kun »i Flok« udfører man noget, og snart vil Kvinderne være udmærkede Soldater i den Hær, som de ledende Politikere har Brug for.

Lad os imidlertid haabe, at man har forregnet sig.

Lad os Kvinder, inden de gamle Former faar al for megen Magt over os, gøre os klart, at Fremgangsarsagen er ikke blot Kamp — at der er andre Former for Samfundsarbejde — Politik — end Partistyre: »Den evig vedvarende Borgerkrig sat i System« — at en anden væsentlig Faktor i al Udvikling er »gensidig Hjælp«.

Er dette gaaet op for os, da kan vi ikke nøjes med ansvarslost at tage mod Valgretten under de Former, hvori den tilbydes os, da maa vi forsøge at bane Vejen for de ny.

Et Udtryk for, at der er Bestræbelser

oppe i den Retning, giver følgende Resolution:

»Kvinder fra forskellige Egne af Landet samlede til Møde i Aarhus d. 24. Novbr. har besluttet at arbejde for Kravet om en ny grundlovgivende Rigsforsamling valgt af alle fuldmyndige Mænd og Kvinder efter lige, almindelig og fri Valgret«.

Aarhus i Decbr. 1912.

Hulda Pedersen.

Ovenstaaende Artikel, hvortil Redaktionen ikke paa alle Punkter kan slutte sig, vil sikkert blive læst med Interesse af Tilhængere af den fri Valgret.

Forøvrigt vil det være Læserne bekendt, at denne Valgmaade tidligere er bleven udtømmende diskuteret baade i Bladets Spalter og paa Landsmøder.

Red.

Den politiske Plakat.

Naar mange herhjemme har vanskeligt ved at forstaa de engelske Suffragettes Agitation, skyldes dette til Dels de forvrængede Beretninger, der som godt Sensationsstof gaar fra de engelske liberale Blade og den øvrige Anti-Kvindevalgretspresse over i de hjemlige Blade. Men noget maa det ogsaa tilskrives de ejendommelige Former, hvorunder al politisk Agitation drives i England, Former, der ved første Øjekast tager sig ret aparte ud i danske Øjne.

Blandt saadanne Former kan nævnes »den politiske Plakat«, der aldrig har været anvendt som hjemligt Agitationsmiddel. Iøvrigt med Urette, da saadanne Plakater opslaaede paa Gadehjørner, i Butikker o. s. v. virker mere koncist og overfor et langt større Publikum end en Bladartikel, der henvender sig til en begrænset Læsekreds. I England er Forholdet saadan, at end ikke den nuværende Regering — efter hvad der for nylig blev mig fortalt — har betænkt sig paa at give Tusinder af Pund ud til en Plakat, der skulde anskueliggøre Forsikringslovens velsignelsesrige Virkninger.

En lille Kreds blandt Suffragetterne har haft Øje for dette Agitationsmiddel Betydning og for ca. 3 Aar siden startet et saakaldt »Valgrets-Atelier«, hvis Formaal er at give Tegninger til og udføre Plakater for Valgretsagitationen. Desuden udlåner det Clichéer til Blade, der maatte ønske et politisk Forsidebillede.

De første Aar er medgaaede til Arbejde af teknisk Art, da det tillige er Formaalet at give disse Plakater en saa kunstnerisk Udførelse som muligt. Atelieret har derfor i sine »Prøveaar« for at udvikle sin Teknik ogsaa lavet Plakater uden direkte politisk Indhold, men dog altid med Motiver fra Kvindevalgretssagen. Nu er den tekniske Fuldkommenhed naaet, og Atelierets Ledere, Miss Willis og Mrs. Gatty, haaber at Kvindevalgretsforeninger Verden over skal faa Øje for »den politiske Plakat«s Betydning og benytte den i større Omfang.

En Plakat giver jo i Virkeligheden ved sin billedlige Fremstilling i kondenseret og let tilgængelig Form det samme som en hel Bog. Ser man f. Eks. paa en Plakat, »den dobbelthovede Mr. Asquith« til den ene Side i Jacobinerdragt byde en Repræsentant for Overhuset Trods, til den anden Side i Bedsteborgerdragt løfte sin Jeronymus-stok mod en Suffragette, faar man med et Blik et levende Indtryk, dels af det inkonsekvente i en »fri Forfatning«, der nægter Halvdelen af Statsborgerne selve den fundamentale statsborgerlige Ret, dels af de liberales Svigten af selve det liberale Princip, hvor det gælder Kvinder.

Og naar Atelieret — som det paa tænkes — udsender en Kæmpeplakat, der viser en Pige og en Dreng paa deres Gang gennem Livet: først som Skolebørn med deres Flidspræmier, der er betydelig større for Drengene end for Piger, senere som Lærere med betydelig højere Løn for den mandlige end for den kvindelige, skønt de udfører samme Arbejde, vil dette maaske aabne manges Øjne for Mænds og Kvinders ulige Vilkaar i Kampen for Tilværelsen

Viggo Koppel.